

וזהו גם מה שמצינו בגמרא (בכורות נח, א) שכן עזאי אמר על רבי עקיבא [בעל המאמר ד, חביב אדם שנברא בצלם . . חביבין ישראל שנקראו בנים למקום כו" (כנ"ל סט"ו)] - ,,כל חכמי ישראל דומין עלי כקליפת השום, חוץ מן הקרח הזה", היינו, שרבי עקיבא נקרא בתושבע"פ בשם ,,קרח". ולכאורה אינו מובן: הרי התורה אינה מדברת אפילו בגנות של בהמה, וא"כ, מדוע נקרא ר"ע בשם הנ"ל?! - אלא ודאי הי' ענין זה אצל ר"ע באופן של אתהפכא כו', כמבואר בכמה דרושים.

זאת אומרת: ע"י העבודה דאתהפכא חשוכא לנהורא כו', מגלים את אמיתית ופנימיות הענין ד,,קרח" - כמבואר בכ"מ שהטעם למחלוקת של קרח למרות שהי' פקח (ובלשון רש"י: ,,קרח שפקח הי' מה ראה לשטות זה") - הרי זה לפי שידע שלעתיד לבוא תהי' מעלת הלויים גדולה ממעלת הכהנים [וכמובא בתניא (פ"נ) ש,,לעתיד שהעולם יתעלה יהיו הם (הלויים) הכהנים, וכמ"ש האר"י ז"ל ע"פ והכהנים הלויים, שהלויים של עכשיו יהיו כהנים לעתיד"], כי לעתיד לבוא תתגלה מעלת הגבורות על החסדים, שלכן יאמרו ליצחק ,,כי אתה אבינו" (שבת פט, ב). וטעותו היתה שחשב שכבר הגיע הזמן לגילוי ענין זה. ומזה מובן שמצד אמיתית ופנימיות הענינים מעלתו של קרח גדולה ביותר.

ובנוגע לעניננו: כאשר נמצאים בזמן זה שבו צריך להיות כללות מעשינו ועבודתינו כדי לזכות לגילויים דלעתיד לבוא - צריכה להיות העבודה באופן המרומז בציור אות ה"א, ולא לעשות מאות ה"א ציור דאות קו"ף רי"ש וחי"ת, ואדרבה: להפוך את הענין הבלתי רצוי דאותיות הנ"ל, וכאמור לעיל שמאותיות אלו נעשית פרשה בתורה, ועד שזוכים לגילויים דלעתיד לבוא, שאז יתגלה אמיתית ופנימיות הענין ד,,קרח".

כב. והנה, ע"י כללות העבודה באופן האמור - זוכים לכ"ד מתנות כהונה שאודותם מדובר בסיום פ' קרח, שגם בזה מתבטא ענין האתהפכא דמחלוקת קרח - כי נתינת כ"ד מתנות כהונה באה כתוצאה מהערעור של קרח על כהונת אהרן (פרש"י פרשתנו יח, ח).

וענין זה שייך גם לכאור"א מישראל - כי הנקודה הפנימית דכ"ד מתנות כהונה היא - ,,אני חלקך ונחלתך", ובזה ישנו פס"ד הרמב"ם (סוף הל' שמיטה ויובל), ,,ולא שבט לוי בלבד, אלא כל איש . . אשר נדבה רוחו אותו . . לעמוד לפני ה' לשרתו ולעובדו . . הרי זה נתקדש קדש קדשים, ויהי' ה' חלקו ונחלתו לעולם ולעולמי עולמים, ויזכה לו . . כמו שזכה לכהנים ללויים". וענין זה מתבטא בפרנסה כפשוטה - שהרי מתנות הכהונה שימשו לפרנסת הכהנים נשיהם בניהם ועבדיהם.

ומאחר שנתנית כ"ד מתנות כהונה ע"י הקב"ה היא בשמחה, כפי שמביא רש"י את פירוש הספרי עה"פ (שם), ,,ואני הנה נתתי לך - בשמחה, לשון שמחה הוא זה", הרי מובן, שענין זה הוא למעלה מכל מדידה והגבלה, כי שמחה פורצת גדר.

וכל זה - הן בנוגע לכ"ד מתנות כהונה בנוגע לענינים גשמיים כפשוטם, בני חיי ומזוני רויחי, והן בנוגע לרוחניות הענינים - כ"ד קישוטי כלה, שהם כ"ד ספרים שבתורה, כפרש"י עה"פ, ויתן אל משה ככלתו לדבר אתו" (תשא לא, יח), „מה כלה מתקשטת בכ"ד קישוטיין . . אף תלמיד חכם [דקאי על כאו"א מישראל, כמ"ש „וכל בניך לימחי ה""] צריך להיות בקי בכ"ד ספרים, שהם כוללים את כל הענינים דתושבע"פ, כי „ליכא מידי דלא רמיזא באורייתא".

ומכ"ד קישוטי כלה הנ"ל - זוכים בקרוב ממש לכללות ענין הנישואין דכנס"י עם הקב"ה לעתיד לבוא, כמבואר במדרש (שמו"ר ספט"ו) עה"פ „החדש הזה לכם ראש חדשים גו'", שבהמשך לזה מדובר אדות קרבן פסח - „כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות".

וע"י כללות מעשינו ועבודתינו בכל הענינים האמורים לעיל - זוכים לנישואי הקב"ה עם כאו"א מישראל במהרה בימינו ממש, באופן ד„שקדים", ובשמחה גדולה ביותר, שמחה שלמעלה ממדידה והגבלה, כמבואר בהמשך שמח תשמח (תרנ"ז) ששמחת חתן וכלה היא למעלה ממדידה והגבלה, כי שמחה זו קשורה עם שמחת חתן וכלה „בגן עדן מקדם" („כשמחך יצירך בגן עדן מקדם"), קודם החטא, הקשורה עם שמחת חתן וכלה דהקב"ה וכנס"י.

וזוכים לזה במהרה בימינו ממש, למטה מעשרה טפחים - בביאת משיח צדקנו.

מחזור הגמול * * * * *